

СВОБОДА УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте про Україну!

PIK XCIII GRATIS LIBRARY OF CONGRESS SLAVIC READING ROOM WASHINGTON D.C. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЮ ЙОРК. ВІТРОПОК, 10-ГО ЧЕРВНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JUNE 10, 1986 No. 108. VOL. XCIII.

СУЧАСНА УКРАЇНА БУДЕ ТЕМОЮ КОНФЕРЕНЦІЇ В ІЛЛІНОЙСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Урбана, Ілл. (ПС). — Місцеві університетські радіо й телевізійні авдіо оголошують, що Комітет Української Науково-Дослідної Програми при Іллінойському університеті готує до відбуття п'ятої річної (шостої з черги) конференції на українській темі.

Цьогорічна п'ятиденна конференція буде проходити під загальною темою „Сучасна Україна: Вибрані Темі“ і відбудеться, як і попередні, на головному кампусі цієї вищої школи тут у дні від 9-го червня ввечері до 14-го червня н.р. За кількістю учасників цьогорічна конференція являється найбільшою досі, бо вже зголосилися на її наради 152 особи і між ними замінте число не-українців — дослідників з різних країн, які в той час працюватимуть над своїми дослідженнями в системі Літньої лабораторії дослідів Східної Європи й учасників на вибрані секції їхнього зацікавлення. Під час 20 сесій та панелей прочитують доповіді в англійській та українській мовах, які являються офіційними мовами конференції, 55 доповідачів — це професори університетів, визначні колишні дисиденти в СРСР, а також вільні дослідники окремих проблем, які придбувають з різних стейтів ЗСА, провінцій Канади і також із Західної Німеччини, Ізраїля і Франції.

Цьогорічна конференція присвячена пам'яті недавнього загублого в совєтському концетраційному таборі українського поета й визначного вченого, Василя Стуса, що нескорений загинув в обороні України. Початок нарад конференції буде присвячений окремому відзначенню недавньої катастрофи і з нею трагедією України в Чорнобилі.

Весь комплекс організації конференції спочиває в руках проф. Дмитра Штогриня, а підготовлення її координація її програми — в руках проф. Богдана Рубчака. Спонсорами цього наукового з'їзду являються згадана університетська лабораторія і Фондация Українських Студій при Іллінойському університеті.

В часі конференції у вечірніх годинах у програму включені також інші імпрези, до яких належать вечірні присвячені творчості Василя Стуса, що ним проводили Богдан Рубчак і доповіді прочитав Леонід Площ, а Надія Світлична і Дмитро Грушецький читатимуть вибрані твори поета. Знову з мистецтвом читанням творчості українських поетів-дисидентів виступити Літературний Театр Живого Слова з Воррен-Дітроїту під мистецтвом керівництвом А. Лятишевського. Під час конференції відбудеться традиційна спільна вечора з виступом відомого жіночого вокального ансамблю „Євшан Злія“ з Мінеаполіс під мистецтвом провідом Кіри Царградської. Також будуть висвітлені два фільми — „Захар Беркут“ і „Камінний Хрест“.

УКРАЇНСЬКІ ПРАВНИКИ МОЖУТЬ ПРОДОВЖУВАТИ ОСКАРЖЕННЯ ШУЛЦА

Вашінгтон. — Американський суд округу Колумбія своїм рішенням з 1-го червня 1986 року не погодився на вимогу Уряду ЗСА відкинути скаргу Українсько-Американської Асоціації Правників державного секретаря Джорджа Шульца, що він не хотів погодитися на право Мирослава Медведя мати правного радника.

Після того рішення суду в окрузі Колумбія УААП може тепер далі продовжувати оскарження яке вона зложила після того, як не дозволено її членів Андрієві Филиповичеві заступати права Мирослава Медведя, українського моряка, що два рази старався втекти з совєтського корабля в Нью Орліне.

УААП внесла скаргу на Уряд ЗСА, що цей вмішався у справу азілю, не маючи на це правного обґрунтування, і що така політика може продовжуватися не лише у випадку М. Медведя, але також в інших випадках. Представники УААП, адвокати А. Филипович і Майкл Варіс, мол., мають підтримку у цій справі Пола Каменара із Вашингтонської легальної фундації Джереми Шестака, адвоката і оборонця людських прав у Філадельфії.

Як відомо справу М. Медведя має перевірити Гельсінкська комісія, що її очолює сен. Алфонс Д'Амато з Нью Йорку.

Вашінгтон. — Американський суд округу Колумбія своїм рішенням з 1-го червня 1986 року не погодився на вимогу Уряду ЗСА відкинути скаргу Українсько-Американської Асоціації Правників державного секретаря Джорджа Шульца, що він не хотів погодитися на право Мирослава Медведя мати правного радника.

Після того рішення суду в окрузі Колумбія УААП може тепер далі продовжувати оскарження яке вона зложила після того, як не дозволено її членів Андрієві Филиповичеві заступати права Мирослава Медведя, українського моряка, що два рази старався втекти з совєтського корабля в Нью Орліне.

УААП внесла скаргу на Уряд ЗСА, що цей вмішався у справу азілю, не маючи на це правного обґрунтування, і що така політика може продовжуватися не лише у випадку М. Медведя, але також в інших випадках. Представники УААП, адвокати А. Филипович і Майкл Варіс, мол., мають підтримку у цій справі Пола Каменара із Вашингтонської легальної фундації Джереми Шестака, адвоката і оборонця людських прав у Філадельфії.

Як відомо справу М. Медведя має перевірити Гельсінкська комісія, що її очолює сен. Алфонс Д'Амато з Нью Йорку.

Вашінгтон. — Американський суд округу Колумбія своїм рішенням з 1-го червня 1986 року не погодився на вимогу Уряду ЗСА відкинути скаргу Українсько-Американської Асоціації Правників державного секретаря Джорджа Шульца, що він не хотів погодитися на право Мирослава Медведя мати правного радника.

Після того рішення суду в окрузі Колумбія УААП може тепер далі продовжувати оскарження яке вона зложила після того, як не дозволено її членів Андрієві Филиповичеві заступати права Мирослава Медведя, українського моряка, що два рази старався втекти з совєтського корабля в Нью Орліне.

УААП внесла скаргу на Уряд ЗСА, що цей вмішався у справу азілю, не маючи на це правного обґрунтування, і що така політика може продовжуватися не лише у випадку М. Медведя, але також в інших випадках. Представники УААП, адвокати А. Филипович і Майкл Варіс, мол., мають підтримку у цій справі Пола Каменара із Вашингтонської легальної фундації Джереми Шестака, адвоката і оборонця людських прав у Філадельфії.

Як відомо справу М. Медведя має перевірити Гельсінкська комісія, що її очолює сен. Алфонс Д'Амато з Нью Йорку.

Вашінгтон. — Американський суд округу Колумбія своїм рішенням з 1-го червня 1986 року не погодився на вимогу Уряду ЗСА відкинути скаргу Українсько-Американської Асоціації Правників державного секретаря Джорджа Шульца, що він не хотів погодитися на право Мирослава Медведя мати правного радника.

Після того рішення суду в окрузі Колумбія УААП може тепер далі продовжувати оскарження яке вона зложила після того, як не дозволено її членів Андрієві Филиповичеві заступати права Мирослава Медведя, українського моряка, що два рази старався втекти з совєтського корабля в Нью Орліне.

УААП внесла скаргу на Уряд ЗСА, що цей вмішався у справу азілю, не маючи на це правного обґрунтування, і що така політика може продовжуватися не лише у випадку М. Медведя, але також в інших випадках. Представники УААП, адвокати А. Филипович і Майкл Варіс, мол., мають підтримку у цій справі Пола Каменара із Вашингтонської легальної фундації Джереми Шестака, адвоката і оборонця людських прав у Філадельфії.

Як відомо справу М. Медведя має перевірити Гельсінкська комісія, що її очолює сен. Алфонс Д'Амато з Нью Йорку.

Вашінгтон. — Американський суд округу Колумбія своїм рішенням з 1-го червня 1986 року не погодився на вимогу Уряду ЗСА відкинути скаргу Українсько-Американської Асоціації Правників державного секретаря Джорджа Шульца, що він не хотів погодитися на право Мирослава Медведя мати правного радника.

Після того рішення суду в окрузі Колумбія УААП може тепер далі продовжувати оскарження яке вона зложила після того, як не дозволено її членів Андрієві Филиповичеві заступати права Мирослава Медведя, українського моряка, що два рази старався втекти з совєтського корабля в Нью Орліне.

УААП внесла скаргу на Уряд ЗСА, що цей вмішався у справу азілю, не маючи на це правного обґрунтування, і що така політика може продовжуватися не лише у випадку М. Медведя, але також в інших випадках. Представники УААП, адвокати А. Филипович і Майкл Варіс, мол., мають підтримку у цій справі Пола Каменара із Вашингтонської легальної фундації Джереми Шестака, адвоката і оборонця людських прав у Філадельфії.

Як відомо справу М. Медведя має перевірити Гельсінкська комісія, що її очолює сен. Алфонс Д'Амато з Нью Йорку.

З УКРАЇНИ І БІЛОРУСІ ЕВАКУЮТЬ ДІТЕЙ

Москва. — Через півтора місяця після чорнобильської катастрофи СРСР на решті признає, що небезпечна зона навколо пошкодженого реактора розповсюджується даліше на північ, ніж досі офіційно повідомлялося. В середу, 4-го червня, газета „Правда“ писала, що з Гомельської області було евакуйовано 60,000 дітей. Гомель лежить 150 кілометрів на північ від місця вибуху. У четвер західні газети подали, що з околиці Чорнобиля виваковано ще 20,000 дітей.

Зі статті, надрукованої в „Правді“, можна зробити висновок, що 92,000 евакуйованих в першу чергу 26,000 проживали в Білорусі, а не в Україні. 60,000 дітей з Гомельської області, про яких писала газета, очевидно були евакуйовані пізніше.

В Москві відбулася пресова конференція, на якій заступник міністра охорони здоров'я СРСР О. Щепін повідомив, що кількість тих, які загинули в результаті катастрофи, досягла 26. Двоє з них загинули під час вибуху, а 24 померли пізніше в шпиталях від радіації. Зі слів совєтських лікарів, ще 30 осіб знаходяться в тяжкому стані. За даними американського доктор Роберта Гейла, який перебуває в Москві, кількість тяжко хворих досягла 59.

„Правда“ друкує листи читачів, які висловлюють незадоволення тим, як органи масової інформації навівають чорнобильську трагедію, і обурюються, що їм доводиться прислухатися до різних чуток. Читач з Чернігова пише, що в їх місті багато евакуйованих, але дізналися про те, що відбувається, можна лише від сусідів, а не з власних місцевих газет чи місцевого радіо. Читач з Гомеля скаржиться, що єдиним джерелом інформації є „розмови на автобусних зупинках“.

В газеті також говориться, що мало хто з евакуйованих зможе повернутися в рідні місця. Як повідомляє пресова агенство ЮПІ, в Україні і Білорусі власті рекомендують населенню старанно мити овочі і городину, а також поливати вулиці.

Вашінгтон. — Президент Роналд Реген, на думку політичних спостерігачів й аналітиків, здобув чергову перемогу в Сенаті у голосуванні над його вето у справі продажу модерної зброї для Саудівської Аравії, запереченої із З'єднаними Штатами Америки держави, зокрема ракет різного типу. Сенатори прогнали справу тільки одним голосом і не змігли здобути дві треті голосів більшості в Сенаті, потрібних для уневажнення вето.

Проти продажу зброї голосувало 66 сенаторів (протирібно 67), за пролажем 34. Від останнього голосування аж вісім сенаторів змінили свою думку і голосували за проєктом Адміністрації з двох причин: Президент зрештучив за продажу ручних протилетуських ракет, так званих „Стрінгерів“ і з потреби підтримати закордонну політику Р. Регена.

Лідери обидвох політичних партій — Демократичної і Республіканської — погодилися з аргументом президента Р. Регена; що неспіх у цій так важливій справі, як підтримка запереченої держави може значно пошкодити мирним заходам Уряду у пологодженні близькосхідного питання і свентуального підписання мирового договору з Ізраїлем.

Сенатор Річард Лугар, республіканець з Індіани, голова сенатської Комісії закордонних зв'язків, який весь час вів кампанію в Сенаті в користь Президента, заявив після голосування: „Чи ви бажаєте ставити перешкоди для цього Президента і його державного секретаря у їхніх мирових заходах на Близькому Сході? Мабуть ні і ця справа стоїть як вирішене питання перед і під час голосування“.

Сенатор Аллен Кренстон демократ з Каліфорнії, опонент до справи продажу зброї для Саудівської Аравії, заявив, що Р. Реген хоче продати тій країні модерну зброю на більший долярів і це є справа якої треба боїтися.

Лідери обидвох політичних партій — Демократичної і Республіканської — погодилися з аргументом президента Р. Регена; що неспіх у цій так важливій справі, як підтримка запереченої держави може значно пошкодити мирним заходам Уряду у пологодженні близькосхідного питання і свентуального підписання мирового договору з Ізраїлем.

Сенатор Річард Лугар, республіканець з Індіани, голова сенатської Комісії закордонних зв'язків, який весь час вів кампанію в Сенаті в користь Президента, заявив після голосування: „Чи ви бажаєте ставити перешкоди для цього Президента і його державного секретаря у їхніх мирових заходах на Близькому Сході? Мабуть ні і ця справа стоїть як вирішене питання перед і під час голосування“.

Сенатор Аллен Кренстон демократ з Каліфорнії, опонент до справи продажу зброї для Саудівської Аравії, заявив, що Р. Реген хоче продати тій країні модерну зброю на більший долярів і це є справа якої треба боїтися.

Лідери обидвох політичних партій — Демократичної і Республіканської — погодилися з аргументом президента Р. Регена; що неспіх у цій так важливій справі, як підтримка запереченої держави може значно пошкодити мирним заходам Уряду у пологодженні близькосхідного питання і свентуального підписання мирового договору з Ізраїлем.

Сенатор Річард Лугар, республіканець з Індіани, голова сенатської Комісії закордонних зв'язків, який весь час вів кампанію в Сенаті в користь Президента, заявив після голосування: „Чи ви бажаєте ставити перешкоди для цього Президента і його державного секретаря у їхніх мирових заходах на Близькому Сході? Мабуть ні і ця справа стоїть як вирішене питання перед і під час голосування“.

Сенатор Аллен Кренстон демократ з Каліфорнії, опонент до справи продажу зброї для Саудівської Аравії, заявив, що Р. Реген хоче продати тій країні модерну зброю на більший долярів і це є справа якої треба боїтися.

Лідери обидвох політичних партій — Демократичної і Республіканської — погодилися з аргументом президента Р. Регена; що неспіх у цій так важливій справі, як підтримка запереченої держави може значно пошкодити мирним заходам Уряду у пологодженні близькосхідного питання і свентуального підписання мирового договору з Ізраїлем.

Сенатор Річард Лугар, республіканець з Індіани, голова сенатської Комісії закордонних зв'язків, який весь час вів кампанію в Сенаті в користь Президента, заявив після голосування: „Чи ви бажаєте ставити перешкоди для цього Президента і його державного секретаря у їхніх мирових заходах на Близькому Сході? Мабуть ні і ця справа стоїть як вирішене питання перед і під час голосування“.

Сенатор Аллен Кренстон демократ з Каліфорнії, опонент до справи продажу зброї для Саудівської Аравії, заявив, що Р. Реген хоче продати тій країні модерну зброю на більший долярів і це є справа якої треба боїтися.

Лідери обидвох політичних партій — Демократичної і Республіканської — погодилися з аргументом президента Р. Регена; що неспіх у цій так важливій справі, як підтримка запереченої держави може значно пошкодити мирним заходам Уряду у пологодженні близькосхідного питання і свентуального підписання мирового договору з Ізраїлем.

Сенатор Річард Лугар, республіканець з Індіани, голова сенатської Комісії закордонних зв'язків, який весь час вів кампанію в Сенаті в користь Президента, заявив після голосування: „Чи ви бажаєте ставити перешкоди для цього Президента і його державного секретаря у їхніх мирових заходах на Близькому Сході? Мабуть ні і ця справа стоїть як вирішене питання перед і під час голосування“.

Менор влаштовує програму українського фолкльору для дітей

Дженкінгтон, Па. — Студійний Осередок Української Культури при Менор Джорджієвському спонсорує влітку українського фолкльору для дітей, яка триватиме від понеділка, 30-го червня до четверга, 3-го липня н.р., від год. 10-ої ранку до год. 12-ої полудня тут в Менорі. Кошт програми — 15 дол. В програмі українського фолкльору будуть показані фільми і казки та збагатити дитяче знання української культури. Крім того буде навчання української культури в бібліотечній СОУК. Програма буде велена українською мовою та інструкторкою програми буде сестра Марія Розмаринович, ЧСВВ.

За дальшими інформаціями слід звертатися до Менору на число (215) 884-2218.

Вашінгтон. — Президент Роналд Реген, на думку політичних спостерігачів й аналітиків, здобув чергову перемогу в Сенаті у голосуванні над його вето у справі продажу модерної зброї для Саудівської Аравії, запереченої із З'єднаними Штатами Америки держави, зокрема ракет різного типу. Сенатори прогнали справу тільки одним голосом і не змігли здобути дві треті голосів більшості в Сенаті, потрібних для уневажнення вето.

Проти продажу зброї голосувало 66 сенаторів (протирібно 67), за пролажем 34. Від останнього голосування аж вісім сенаторів змінили свою думку і голосували за проєктом Адміністрації з двох причин: Президент зрештучив за продажу ручних протилетуських ракет, так званих „Стрінгерів“ і з потреби підтримати закордонну політику Р. Регена.

Лідери обидвох політичних партій — Демократичної і Республіканської — погодилися з аргументом президента Р. Регена; що неспіх у цій так важливій справі, як підтримка запереченої держави може значно пошкодити мирним заходам Уряду у пологодженні близькосхідного питання і свентуального підписання мирового договору з Ізраїлем.

Сенатор Річард Лугар, республіканець з Індіани, голова сенатської Комісії закордонних зв'язків, який весь час вів кампанію в Сенаті в користь Президента, заявив після голосування: „Чи ви бажаєте ставити перешкоди для цього Президента і його державного секретаря у їхніх мирових заходах на Близькому Сході? Мабуть ні і ця справа стоїть як вирішене питання перед і під час голосування“.

Сенатор Аллен Кренстон демократ з Каліфорнії, опонент до справи продажу зброї для Саудівської Аравії, заявив, що Р. Реген хоче продати тій країні модерну зброю на більший долярів і це є справа якої треба боїтися.

Лідери обидвох політичних партій — Демократичної і Республіканської — погодилися з аргументом президента Р. Регена; що неспіх у цій так важливій справі, як підтримка запереченої держави може значно пошкодити мирним заходам Уряду у пологодженні близькосхідного питання і свентуального підписання мирового договору з Ізраїлем.

Сенатор Річард Лугар, республіканець з Індіани, голова сенатської Комісії закордонних зв'язків, який весь час вів кампанію в Сенаті в користь Президента, заявив після голосування: „Чи ви бажаєте ставити перешкоди для цього Президента і його державного секретаря у їхніх мирових заходах на Близькому Сході? Мабуть ні і ця справа стоїть як вирішене питання перед і під час голосування“.

Сенатор Аллен Кренстон демократ з Каліфорнії, опонент до справи продажу зброї для Саудівської Аравії, заявив, що Р. Реген хоче продати тій країні модерну зброю на більший долярів і це є справа якої треба боїтися.

Лідери обидвох політичних партій — Демократичної і Республіканської — погодилися з аргументом президента Р. Регена; що неспіх у цій так важливій справі, як підтримка запереченої держави може значно пошкодити мирним заходам Уряду у пологодженні близькосхідного питання і свентуального підписання мирового договору з Ізраїлем.

Сенатор Річард Лугар, республіканець з Індіани, голова сенатської Комісії закордонних зв'язків, який весь час вів кампанію в Сенаті в користь Президента, заявив після голосування: „Чи ви бажаєте ставити перешкоди для цього Президента і його державного секретаря у їхніх мирових заходах на Близькому Сході? Мабуть ні і ця справа стоїть як вирішене питання перед і під час голосування“.

Сенатор Аллен Кренстон демократ з Каліфорнії, опонент до справи продажу зброї для Саудівської Аравії, заявив, що Р. Реген хоче продати тій країні модерну зброю на більший долярів і це є справа якої треба боїтися.

Лідери обидвох політичних партій — Демократичної і Республіканської — погодилися з аргументом президента Р. Регена; що неспіх у цій так важливій справі, як підтримка запереченої держави може значно пошкодити мирним заходам Уряду у пологодженні близькосхідного питання і свентуального підписання мирового договору з Ізраїлем.

Сенатор Річард Лугар, республіканець з Індіани, голова сенатської Комісії закордонних зв'язків, який весь час вів кампанію в Сенаті в користь Президента, заявив після голосування: „Чи ви бажаєте ставити перешкоди для цього Президента і його державного секретаря у їхніх мирових заходах на Близькому Сході? Мабуть ні і ця справа стоїть як вирішене питання перед і під час голосування“.

Сенатор Аллен Кренстон демократ з Каліфорнії, опонент до справи продажу зброї для Саудівської Аравії, заявив, що Р. Реген хоче продати тій країні модерну зброю на більший долярів і це є справа якої треба боїтися.

Лідери обидвох політичних партій — Демократичної і Республіканської — погодилися з аргументом президента Р. Регена; що неспіх у цій так важливій справі, як підтримка запереченої держави може значно пошкодити мирним заходам Уряду у пологодженні близькосхідного питання і свентуального підписання мирового договору з Ізраїлем.

Сенатор Річард Лугар, республіканець з Індіани, голова сенатської Комісії закордонних зв'язків, який весь час вів кампанію в Сенаті в користь Президента, заявив після голосування: „Чи ви бажаєте ставити перешкоди для цього Президента і його державного секретаря у їхніх мирових заходах на Близькому Сході? Мабуть ні і ця справа стоїть як вирішене питання перед і під час голосування“.

Сенатор Аллен Кренстон демократ з Каліфорнії, опонент до справи продажу зброї для Саудівської Аравії, заявив, що Р. Реген хоче продати тій країні модерну зброю на більший долярів і це є справа якої треба боїтися.

Лідери обидвох політичних партій — Демократичної і Республіканської — погодилися з аргументом президента Р. Регена; що неспіх у цій так важливій справі, як підтримка запереченої держави може значно пошкодити мирним заходам Уряду у пологодженні близькосхідного питання і свентуального підписання мирового договору з Ізраїлем.

Сенатор Річард Лугар, республіканець з Індіани, голова сенатської Комісії закордонних зв'язків, який весь час вів кампанію в Сенаті в користь Президента, заявив після голосування: „Чи ви бажаєте ставити перешкоди для цього Президента і його державного секретаря у їхніх мирових заходах на Близькому Сході? Мабуть ні і ця справа стоїть як вирішене питання перед і під час голосування“.

Сенатор Аллен Кренстон демократ з Каліфорнії, опонент до справи продажу зброї для Саудівської Аравії, заявив, що Р. Реген хоче продати тій країні модерну зброю на більший долярів і це є справа якої треба боїтися.

СССР хоче поліпшити відносини з Японією

Токіо. — Міністер закордонних справ Японії Сінтаро Абе, який відбув офіційну візиту в Совєтський Союз, сказав, що під час розмов генеральний секретар ЦК КПСС Міхаїл Горбачов обіцяв йому, що Совєтський Союз зможе вирішити справу про повернення Японії чотирьох Курільських островів в тому випадку якщо Японія поліпшить свої відносини з Совєтським Союзом.

Совєтський Союз захопив в Японії чотири острови вже після закінчення Другої світової війни. За останні 15 років на цих островах побудовані військові бази і можна з впевненістю сказати, що Совєтський Союз ніколи не віддасть ці острови Японії. Однак М. Горбачов дав зрозуміти, що ССССР готовий провадити переговори в цій справі. Але щоб такі переговори почалися, Японія повинна відмовитися від участі в протиракетній обороні з елементами космічного базування, яку створюють З'єднані Штати Америки. Про це М. Горбачов прямо заявив японському міністрові. При цьому совєтський лідер додав: „Японія може відіграти важливу роль у вирішенні складних міжнародних проблем“.

Японські політичні обсерватори вважають, що таким чином Совєтський Союз намагається „вбити клім“ між Японією і З'єднаними Штатами Америки. І це найголовніша мета Москви у відносинах з Японією.

Під час московських переговорів японській делегації вдалося добитися дозволу японським громадянам відвідати могили членів своїх родин, які поховані на захоплених Совєтським Союзом чотирьох японських островах. Однак таке відвідання могло бути передбачене міжнародними угодами і в цьому жести Москви не повинно бути нічого дивного. Але політичні обсерватори вважають, що йдучи на таку „щедрість“ Совєтський Союз ніби намагається, що він готовий серйозно розглянути справу і про захоплені японські острови.

Вашінгтон. — Президент Роналд Реген, на думку політичних спостерігачів й аналітиків, здобув чергову перемогу в Сенаті у голосуванні над його вето у справі продажу модерної зброї для Саудівської Аравії, запереченої із З'єднаними Штатами Америки держави, зокрема ракет різного типу. Сенатори прогнали справу тільки одним голосом і не змігли здобути дві треті голосів більшості в Сенаті, потрібних для уневажнення вето.

Проти продажу зброї голосувало 66 сенаторів (протирібно 67), за пролажем 34. Від останнього голосування аж вісім сенаторів змінили свою думку і голосували за проєктом Адміністрації з двох причин: Президент зрештучив за продажу ручних протилетуських ракет, так званих „Стрінгерів“ і з потреби підтримати закордонну політику Р. Регена.

Лідери обидвох політичних партій — Демократичної і Республіканської — погодилися з аргументом президента Р. Регена; що неспіх у цій так важливій справі, як підтримка запереченої держави може значно пошкодити мирним заходам Уряду у пологодженні близькосхідного питання і свентуального підписання мирового договору з Ізраїлем.

Сенатор Річард Лугар, республіканець з Індіани, голова сенатської Комісії закордонних зв'язків, який весь час вів кампанію в Сенаті в користь Президента, заявив після голосування: „Чи ви бажаєте ставити перешкоди для цього Президента і його державного секретаря у їхніх мирових заходах на Близькому Сході? Мабуть ні і ця справа стоїть як вирішене питання перед і під час голосування“.

Сенатор Аллен Кренстон демократ з Каліфорнії, опонент до справи продажу зброї для Саудівської Аравії, заявив, що Р. Реген хоче продати тій країні модерну зброю на більший долярів і це є справа якої треба боїтися.

Лідери обидвох політичних партій — Демократичної і Республіканської — погодилися з аргументом президента Р. Регена; що неспіх у цій так важливій справі, як підтримка запереченої держави може значно пошкодити мирним заходам Уряду у пологодженні близькосхідного питання і свентуального підписання мирового договору з Ізраїлем.

Сенатор Річард Лугар, республіканець з Індіани, голова сенатської Комісії закордонних зв'язків, який весь час вів кампанію в Сенаті в користь Президента, заявив після голосування: „Чи ви бажаєте ставити перешкоди для цього Президента і його державного секретаря у їхніх мирових заходах на Близькому Сході? Мабуть ні і ця справа стоїть як вирішене питання перед і під час голосування“.

Сенатор Аллен Кренстон демократ з Каліфорнії, опонент до справи продажу зброї для Саудівської Аравії, заявив, що Р. Реген хоче продати тій країні модерну зброю на більший долярів і це є справа якої треба боїтися.

Лідери обидвох політичних партій — Демократичної і Респ

Савдійська Арабія й вибори в Америці

Президент Реген домовився із Савдійською Арабією щодо продажу цій країні різного роду ракет та іншої модерної зброї на суму 354 мільйони доларів. Але обидві палати Конгресу великою більшістю прийняли резолюцію, яка забороняє Президенту переверсти в діло цю трансакцію. 21-го травня цього року Президент зголосив вето проти цієї резолюції і повів персональну агітацію між сенаторами, щоб не було між ними двох третій більшість, потрібна для відкинення вето і збереження цієї резолюції. Ця справа набрала великого шуму однаково в Америці, як за кордоном і вона цікава, бо має різні аспекти. Однак у четвер, 5-го червня ц.р. відбулося голосування — у висліді якого 66 сенаторів голосували проти продажу зброї, а 34 — за. Проте для уневажнення президентського вето потрібно 67 голосів. Цим самим признано 354 мільйони доларів на продаж Урядом ЗСА Савдійській Арабії.

В основі американської закордонної політики між іншим лежить — союз з Ізраїлем, що його географічне положення загороджує Советському Союзу мати найкоротшу дорогу до Перської затоки, а далі тому, що Ізраїль це насправді єдина — хоч мала — держава на Близькому Сході, яка має стовідсотковий демократичний режим і — мабуть найголовніший аргумент — в Америці живе понад 5 мільйонів жидів — більше як у цілому Ізраїлі. Кругло 4 мільйони зорганізовані у своїх великих репрезентаціях. Їх мало в Конгресі, бо — за винятком Нью Йорку і його дільниці Бруклін — вони розсіяні по великому просторі між двома океанами і їхні конгресмени не мають своїм числом в Палаті Репрезентантів великого впливу на законодавство. Але має величезний вплив на жидівське „даббі“, себто гурт адвокатів, які в кулуарах агітують, добре знають членів обох палат Конгресу та відносини в їхніх виборчих округах. Два інші найбільші „даббі“ має Асоціація американських лікарів і робітничі спілки.

І це жидівське „даббі“ причинилося у вирішній мірі до ворожого становища обох палат Конгресу супроти продажу зброї Савдійській Арабії. У державному інтересі Америки лежить не тільки союз з Ізраїлем, але й із поміркованими арабськими країнами, які ворожі Советському Союзу та зорієнтовані на Захід. До таких країн належить саме й Савдійська Арабія. Але лідери жидівського суспільства в Америці не хочуть зрозуміти це й мають свої — не позбавлені логіки — розумові аргументи. Мовляв: Савдійська Арабія підтримувала і підтримує зв'язки з Визвольною Палестинською Організацією, яка записалася в історії жидів кривавими літерами своїми терористичними актами. Далі, Савдійська Арабія зберігає приязні зв'язки з радикальною протизраїльською Сирією і дотепер не визнала існування ізраїльської держави (єдиний Єгипет визнав). Протівники продажу зброї Савдійській Арабії твердять також, що та модерна зброя, особливо протилетунські ракети, може потрапити в руки арабських терористів, ворожих Америці.

Президент Реген запросив був до Білого Дому лідерів жидівського суспільства і переконував їх, що продаж зброї Савдійській Арабії вище у користь не тільки цій країні, але й Америці та самому Ізраїлю. Президент твердить, що Савдійська Арабія зобов'язується не вживати цієї зброї проти Ізраїля, а проти радикальних мусульманських елементів, які прагнуть скинути монархічну систему в Савдійській Арабії, і що само географічне положення цієї країни наказує їй бути мілітарно сильною. Президент закликає теж, що хоч офіційно Савдійська Арабія займає все ще вороже становище супроти Ізраїля, насправді, завдяки дипломатичним заходам Америки, сприяє замирению на Близькому Сході за посередництвом йорданського короля Гусейна і єгипетського президента Госні Мубарака.

Проте, як сказано, Союз американських єврейських конгрегацій, Союз ортодоксних єврейських конгрегацій в Америці, Союз синагог в Америці, Конгресовий комітет євреїв в Америці, Бнай Бритен і інших організацій всі вони, хоч нема між ними ідильної співпраці, всі вони солідарні у фронті проти Савдійської Арабії.

Більшість сенаторів і конгресменів признають Президенту рацію, що в інтересі Америки є приязні також з поміркованими арабськими країнами. Але бояться наразити собі жидівське суспільство з уваги на вибори в їх округи. За твердженням „Тайму“ з 2-го червня ц.р. голова сенатської Комісії для закордонних зв'язків Річард Люгар, консерватист і приятель Регена, перестеріг його, що голосування „за“ продаж Савдійській Арабії зброї може коштувати Республіканській партії втрату більшості в Сенаті — такою могутньою силою є засоби масової інформації — преса, радіо і телевізія — які у великій мірі знаходяться у руках жидів. Тому ситуація і Президент і голови сенатської більшості Роберта Дола — дуже важка. З одного боку треба берегти державного інтересу Америки, з другого треба старатися, щоб у найближчих виборах Сенат, так само, як це сталося з Палатою Репрезентантів не опинився: у руках ліберальних демократів.

Щойно тепер, після п'ятих тижнів від вибуху реактора у Чорнобилі, починають щораз більше просякати на Захід описи та вістки про цілу ширину трагедії, яка навістила Україну.

Розуміється все залежить від того, що опису події та як їх навітлює. У „Нью Йорк Таймс“ з дня 5-го червня ц.р. знаходимо на першій сторінці репортаж з Ялти кореспондента Фелісіті Баррінгера, яка там відвідала „Артек“ один із показових таборів піонерів, де сьогодні перебуває 110 дітей із Прип'яті. Вона, хоча її в першу чергу проводники табору говорили про це як вивчаювані діти спокійно сприймають свою долю, однак зуміла також віднайти справжній психічний та фізичний стан цих дітей. І тут довідуємося, що навіть за ствердженнями одного із лікарів на таборі, 25 із евакуйованих дітей мають у собі радіацію на два до чотирь разів сильнішу як повинна бути, а це 50 до 100 мікрорентгенів, коли нормальна має бути 25 мікрорентгенів. Ці діти проходять двічі в тиждень перевірку, а їхні проби крові ще не вказують на формування ненормальних клітин, що є першим доказом захворювання після радіації.

Але, не зважаючи на це діти є психічно пригноблені, вони думають про те, що вони „назначені“, інші бояться показатися надвір, щоб не погіршити свого стану або думають, що їм вже ніколи не можна буде вийти, коли світить сонце. Хоча проводники табору

Пішуть тепер також зокрема багато про вивезених із околиці Чорнобиля дітей, що перебувають у таборах піонерів, які це вони резолюції, які у них віра в державну систему, що про них подбала.

Але не все так рожево, як старається представити

В Українській кооперативній школі ім. Цюпи Палів в Торонто, на першій лекції після трагедії в Чорнобилі, учителька Гроїда Винницька перекладає гутірку з учнями на цю тему. Зараз після гутірки діти мали написати шкільну задачу. У ній вони кожне на свій спосіб, подали свої враження і вказали повне зрозуміння до того, що сталося.

АКРОСТИХ Катастрофа Атомна Трагедія Атмосферу нищить Совети мовчать Тікати — куди? Ростити нічого не можна Овочі нищить радіація Фабрика Атомна експлодувала. (Михайл Розлин 7 кл.)

В Чорнобилі. Страх. Лиш двоє загинуло? Неправда. Помагають українцям? Неправда. Заповіди друзі екстреміст? Неправда. Вивозять де безпечно? Неправда. Кажуть, що не п'ють води. Неправда. Як нещастя має статися, щоб Москва сказала Правду? (Катруся Горіх 9 кл.)

ПЕТРО САВАРИН УКРАЇНЦІ В АНГЛОМОВНИХ ДЕРЖАВАХ І УКРАЇНА

(Слово виголошене на Конвенційному бенкеті УНСоюзу у четвер, 29-го травня)

Дуже дякую промові Українського Народного Союзу за запрошення бути промовцем на бенкеті 31-ої Конвенції УНС. Хоча я читаю „Свободу“ від 1949 року, є членом УНС від 1954 року, а тепер вже є його членом троє наших вуйнів, то на Конвенції з Божої ласки я вперше. Це для мене не лише велика честь і приємність, але й велика нагода, бо я маю намір сьогодні поділитися з вами моїми думками, як писав колись Юрій Соловій, „про речі більш ніж зорі“. Батько-Союз, „найстарша, найчисленніша, найбагатша, найактивніша“, братська інституція, (погоджуюсь з іншими), заслуговує на признання і пошану цілого українського народу в світі за те, що є „українською амбасадом в ЗСА“ і часто очолювала ціле наше національне життя на цьому континенті. Яка колосальна муравлина праця, яка віра в українську справу, яка боротьба з ворожістю, темнотою, байдужістю! Зокрема, що за символ, що за синтез українських і американських ідей ідеалів!

На бенкеті 30-ої Конвенції УНС проф. Омелян Прицак виголосив блискучу промову, яку я хочу пригадати і підказати я хочу підписатися. Він говорив про значення християнства, про традиції української незгоди і брадності, пропонував створити окреме високоавторитетне уповноважене тіло у складі п'ятих осіб „для пешляння завдань“. Я мрію про таке тіло при Світовому Конгресі Вільних Українців (СКВУ), але у СКВУ немає ні людських ресурсів, ні фінансової бази на щось таке. Проф. Прицак говорив теж про науку і я догоджуюсь з ним, що для української дисперсії немає нічого важливішого як наука. Проф. Прицак вікни застановався, як „рятувати українську націю перед загибеллю, а ставлячи ставку на молодь, пропонував „плекати у молодих людей етику, чесність

Ольга Кузьмич ЧОРНОБИЛЬ: ЩО КАЖУТЬ ДІТИ ТАМ...

західному світові советська преса і советські офіційні чинники. У „Нью Йорк Таймс“ з дня 5-го червня ц.р. знаходимо на першій сторінці репортаж з Ялти кореспондента Фелісіті Баррінгера, яка там відвідала „Артек“ один із показових таборів піонерів, де сьогодні перебуває 110 дітей із Прип'яті. Вона, хоча її в першу чергу проводники табору говорили про це як вивчаювані діти спокійно сприймають свою долю, однак зуміла також віднайти справжній психічний та фізичний стан цих дітей. І тут довідуємося, що навіть за ствердженнями одного із лікарів на таборі, 25 із евакуйованих дітей мають у собі радіацію на два до чотирь разів сильнішу як повинна бути, а це 50 до 100 мікрорентгенів, коли нормальна має бути 25 мікрорентгенів. Ці діти проходять двічі в тиждень перевірку, а їхні проби крові ще не вказують на формування ненормальних клітин, що є першим доказом захворювання після радіації.

Американська журналістка пише, що і дальша доля цих дітей невідомо, бо при кінці червня до того табору мають привезти 1,300 інших дітей вивезених із Києва та Білорусії. До речі „Правда“ з датою 4-го червня 1986 року повідомляла, що 60,000 дітей евакуйовано тепер ще з Білорусії з терену який нахотиться назовні 18,6 мильової зони доокруги Чорнобиля, що її советський уряд назвав ка-

...І ТУТ

Подасмо деякі із тих вражень, що їх переслала до редакції і Винницька і в яких бачимо віддзеркалення того, що діялося в душах українських дітей у вільному світі, коли вони пізнали цілу ширину катастрофи у Чорнобилі і страшний наслідок, який вона буде мати.

Катастрофа сталася в Чорнобилі. Тепер всюди є радіоактивність. Совети нічого не кажуть нам. Все є тихо, тихо. Не знати чи родина живе; Не знати чи родина безпечна. Нам треба дати поміч. Але нам не дозволяють. Помогти Україні. Це сум для всіх українців; Нам дуже тяжко Чекати, щоб довідатися, що сталося. Але треба чекати. Пильно чекати. На слово про рідних. На слово про Край.

(Андріка Снігура 7 кл.)

СТРАШНИЙ УРЯД Одного дня це сталося 26-го квітня, 100 кілометрів від Києва радіоактивний вибух.

Уряд сидить тихо як муха. Ніхто не знає, ми старалась допомогти, але СТРАШНИЙ УРЯД сидів тихо.

(Євген Караїм 7 кл.)

ДЕМОНСТРАЦІЇ В ГАЇТІ, які тривають в різних місцевостях вже кілька днів, можуть довести країну до стану анархії, — каже ген. Генрі Нампі, який перебрав владу в Гаїті чотири місяці тому після того, як встановив диктатор Кльод Дуваліє покинув власну країну під тиском народу. Демонстранти обвинувачують нових керівників, що вони майже нічого не зробили, щоб змінити ситуацію в країні і поправити життєвий рівень населення.

відношенні до себе й інших, ставити інтереси наші понад партійні і групові, любов, запал до творчої праці, лицарську відвагу, жертвенність для великої ідеї, почуття відповідальності за свої поступки“. Краще не можна сказати, ліпшої поради не можна дати. Я до науки додаю ще тільки мистецтво, а зокрема — політику, бо я належу до канадської політичної партії і можу особисто ствердити, які користі приносить така приналежність. Те, що в парламенті і сенаті Канади були українці причинилося до того, що Канада офіційно проголосила багатокультурність. Те, що більше як 10 українців було в легіслатурі Альберти, дало двомовні школи, Село Українських Культурних Спадщини, Канадський Інститут Українських Студій, а те, що були українці посли в Саскачевані й Манітобі прилосло сотні тисяч доларів на Енциклопедію України англійською мовою. Факт, що навіть тепер в Альберті шість послів українців, а в Манітобі теж шість і всі шість є міністрами, наповнює нас гордістю, випростовує наші хребти, додає віри в українську людину. Коли вийшов на посади канад Едмонтону Лаврентій Дікур, карикатуристи на його сорочці написали „сперюк“, а коли на проводника партії Ішов Юліан Козяк, преса писала про „юкреніє павер“. Щоб спільно мала пошану, вона мусить брати участь в житті країни, і то на всіх її шаблях. Кожне місце, яке не займемо ми, займуть інші, але й рішати за нас будуть тоді інші.

Поки переїду до теми, дозволяє мені ще зробити дві речі: погратувати спільно ДЕТРОЙТУ за збірку 250,000 доларів на Гарвардський Прокст проф. Прицака і Комітеті під проводом д-ра Вороха, і привітати вас від СКВУ. СКВУ дав свій патронат цьому прокстові приблизно два роки тому і хоча є ще багато інших важливих прокстів, я особисто не бачу нічого більшого як цей прокст і не маю сил, якими я хотів би його ще раз українській спільноті вільного світу поручити. Жидівський мудрець колись сказав, що „наука — це найвища заповідь“, а я додаю: найвища і вічна, зокрема для поневоленого народу. Нам ніколи досі, як тепер, не було так важливо, щоб наша молодь здобувала найвищу освіту і знання якнайбільше мов, а наші братські союзи, різні наші організації, наші церкви, ціла наша українська спільнота у вільному світі, були сильні, зорганізовані і з'єднані. Як знаєте, я вельми зголосився до праці в СКВУ і саме кінчаю половину своєї каденції. Хочу повідомити вас, що СКВУ живе і розвивається. Я відвідав Українців у Південній Америці (Аргентині, Бразилії і Парагваї),

Богдан Остап'юк У першу річницю смерті Романа Завадовича

Як швидко бистролетний час пливе. Здається, ще недавно писали ми один до одного листи, говорили на телефоні. І ось вже минув один рік, як 31-го травня 1985 року навки спочив мій довголітній друг, славний письменник, поет дитячої літератури для молоді — Роман Завадович.

У моїй пам'яті оживають спогади юних років молодості, які правдиві поет в Тернополі, у якому почав писати свої перші вірші 65 років тому.

На провесні 1944 року, коли влуге сунули орди Сталіна на Західну Україну, рятуючи життя, залишив поет з родиною рідну землю навки. Несподівано зустрінув у поета в Сяноку на Владичій Горі. Був чудовий, сонячний, весняний день, довкола цілих вишневих дерев, а внизу вплив бистро срібнолентний Сян. Ми радісно привітались та вели дружно розмову, згадуючи минуле, яке ніколи не вернеться та журилися невідомим майбутнім. Це була остання зустріч на рідній землі.

Незабаром, коли большевики зблизилися до Сяну, ми швидко залишили цей останній клаптик рідної землі і подальші у скитальську мандрівку, яку ми закінчили у переселеннях таборах Австрії та Німеччини.

Згодом, коли почалася переселенча акція окупаційної влади, перелив поет кораблем з родиною Атлантійський океан і 25-го жовтня 1944 року причалив до берегів вільної країни Вашингтона. На новому поселенні у Чикаго прожив поет 36 років до своєї смерті.

Про багатогранну працю письменника, поета, професора української мови та літератури в 1974 р. Завадович був іменованим надзвичайним професором Українського Католицького університету імені св. Климента (в Римі). Завадович провадив курси української мови та літератури у Чикагській філії цього університету. Про ці всі аспекти праці Завадовича писало багато статей вільних науковців та журналістів як Богдан Гошовський, Іван Болдирчук, о. Семен Іжик (редактор „Поступу“), Володимир Баратура (редактор „Веселки“) Василь Маркус, Микола Денисук, Марія Гарасевич, Рома Турянська, Адам Антонович (редактор „Екрану“), автор цих рядків та інші, яких годі пригадати.

Тому я коротко згадаю про Завадовича як співробітника на регіональній ниві Тернопільщини. До всіх трьох томів регіональних збірників „Шляхами Золотої Поділья“ написав За-

вадович цінні статті, спогади та вірші присвячені земляцьким з'їздам Тернопільщини та столиці Поділья Тернополеві. Він брав також участь у земляцьких з'їздах. Був на третьому з'їзді, який відбувся 9-го і 10-го червня 1967 року на Союзівці та на п'ятому в Торонто в днях 2-го і 3-го липня 1977р. На цьому з'їзді привітав поета Роман Вжесневський. У своєму слові згадав про велику працю Романа Завадовича, який своїм пламенним словом зберігав нашу мову для України. Декламаціями молоді у пошану поета та квітами закінчено достойно привітання дорогого гостя. Залишившись кілька днів у Торонто після з'їзду, мав я нагоду часто зустрічатися поета, зокрема на гостині у панства Шафранюків, своїх яків поета, а моїх колишніх сусідів з вулиці Дороша в Тернополі. Це була моя остання зустріч з поетом.

На шостому з'їзді, який відбувся на Союзівці 10-го і 11-го вересня 1983 року, з нагоди 80-річчя поета, нанесення моєї друга інж. Василя Вацка, відзначено Завадовича почесним членом Земляцького Об'єднання „Тернопільщина“.

На жаль, Завадович вже тоді хворий, не міг прибути на з'їзді. По-мистецьки виконану грамоту переслано поетові до Чикаго. Роман Завадович, не зважаючи на свій безнадійний стан здоров'я (про що він писав до мене в останньому листі, тиждень перед смертю), до останніх днів свого мученицького життя, виконував свої обов'язки співредактора „Веселки“. Це був безприкладний образ його праці, посвяти для добра свого народу, молодому поколінню. Про це не слід нам ніколи забувати. Як відомо, українська громада в Чикаго відзначила 55-річчя праці Завадовича на літературній ниві величавим бенкетом в днях 27-го і 28-го грудня 1976 року. На цьому бенкеті новостворений Видавничий Комітет збірної видання творів поета, зібрав понад 7,000 дол. на цю ціль. Мабуть що суму ще збільшено у наступних роках. На жаль, Завадович не дочекався ще за свого життя побачити це збірне видання своїх творів, важким трудом набуті спадщини. Тому моє прохання до цього Видавничого Комітету, щоб хоч тепер, після смерті поета, здійснив своє почесне завдання. Це буде найкраща пошана та подяка покійному поетові. А для сучасних і майбутніх поколінь наших дітей та молоді, буде це безцінний скарб, який приготував своїм довголітнім трудом славний письменник і поет, кародий слова та різбар дитячих сердець — Роман Завадович.

Клівленд реагує на Чорнобильську трагедію

Вже 27-го квітня, коли почали напливати інформації про нуклеарну катастрофу в Чорнобилі, члени Управи Українських Злучених Організацій Клівленду (УЗО) почали телефонувати до своїх сенаторів та конгресменів. Внаслідок цього в Конгресі вже 1-го травня зайняла голос в справі Чорнобильської трагедії конгресменка Р. Оверкер. Її довіри зауваження були поміщені того ж дня у Конгресовому Рекорді.

Зареагували теж і студенти — українці з середньої школи Падуа Францискен, які згуртувалися в клубі Амнесті Інтернешенел під головуванням Лева Кульчицького. Він разом з Марком Полатайком приготували резолюції, під якими згодом зібрано 2,000 голосів та вислано Президентові, сенаторам та конгресменам Огайо. Відправлено теж Службу Божу в наміренні України продовжити цілогодичну акцію закінчення списку-помічників з Клівленду Джеймса Лайк Службою Божою. Студенти подарували йому ікону роботи мисткині Дарії Кульчицької.

2-го травня Товариство Української Студентської Молоді ім. М. Міхновського, під головуванням В. Мельника та за співпрацю УЗС, організувало молитву на Паблік Сквер. Прибуло приблизно 300 осіб та з свічками урочисто відпівали молитви, „Заповіт“ та національний гімн. Урочисто відмовив молитву-слово о. шамб. М. Ревтук. За ним говорили Крістатий від студентів, мгр В. Лішанецький українською мовою та д-р Юрій Кульчицький англійською мовою від УЗО. Присутні були теж телевізійна преса та радіо.

Протягом трагічних подій та тривожних вісток

Юліян Токар

Наукова Шевченківська Конференція НТШ у Канаді

У Торонто в приміщенні Кандьско-Української Мистецької Фундації відбулася 20-го квітня ц.р. ювілейна Наукова Шевченківська Конференція з нагоди 125-річчя смерті Патрона.

Конференцію відкрив і проводив нею д-р Володимир Мацьків, заступник голови НТШ. Він коротко згадав про ролю Т. Шевченка на лише як геніального поета, як Апостола правди українського народу, волі і державної незалежності, але й Апостола науки, іме нем якого вона себе прикрасила і за напрямками якого працює.

Програма Конференції складалася із трьох доповідей: д-р Богдан Стебельський проаналізував тему — „Конвенція слави у творчості Шевченка“, д-р Олег Романішин говорив про „Поезію героїчного ентузіазму Зіновія Красівського“, а мгр Василь Верига про „Українські матеріали у Конгресовій бібліотеці“.

На підставі читат творів Шевченка перший доповідь дав проаналізувати поняття „слави“ у Шевченка та зробив ряд висновків щодо концепції „слави“ у його творчості.

Як прийнято в народі, так і в Шевченка, існує добра слава і погана слава. Слава — це пам'ять у народі, в його житті, в його історії про людей, про події, що по них залишилася. Погана слава — це поговор, людські осуд за злий вчинок. Це — неслава. Це ала неслава, малою засягу в просторі та часі, що проминає зі свідками несласи. Але є великі слави та несласи вчинками. Це слава зла великих царів, тинь яких ляже тваром історії усіх поколінь народу і людства. Шевченко розрізняє теж „слави“ та не дуже як великий гетьман Хмельницький, що воскресив українську державність, але свою славу прикрив несласою Переслава.

Неспламенною славою у Шевченка постійно — слава України, слава Дніпра, козацька слава, слава Січі Запорізької, слава моголі, в яких спить воля України. Добра слава у народі — це найвища заплата за добрий вчинок, за жертву, за посвяту ради правди, справедливості, ради добра, любови, за героїство — посвяти особистого спільноті, своєю народові, його ідеалам.

Слава — це ніби етичний закон, це осуд за добрий вчинок, що стоїть на сторожі моралі людини — одиниці, спільноті як цілості і народу у всіх його по коліннях. Добра слава — є нагородою, погана слава — найвищою карою, що тяжить плямою не лише над живими, але й мертвими. Цей національний етос українця є кодексом честі, береже від злої слави і стимулює до доброї, підносить його до ідеалістичних вартостей життя.

Другою у черзі була доповідь д-ра Олега Романішина п.з. „Поезія героїчного ентузіазму Зіновія Красівського“.

На поезію Зіновія Красівського, сказав автор, безумно вплинули його життєві пережиті, як відданого борця, який про себе сказав: „Я не мислю себе в екзистенції самого себе поза процесом боротьби за елементарні національні і загальнолюдські права українського народу“, і який „все своє свідоме життя знаходився за тюремними ґратами, чи готувався до них“. Красівський сам признає, що вільна боротьба українського народу 1940-их і 1950-их роках скрісталізувала у ньому цей естетичний і етичний світогляд поета — борця.

Донкіхотське життя боротьби Красівського виповнило його поезію надзвичайно гострими контрастами між добром і злом, правдою і кривдою, радіщами та печалями. У цьому зміслі, поезія Красівського радикально скрипіла подув свіжо-морозного повітря, яке, мов Гонтич ніж, прорізує задушливу атмосферу офіційної „української“ совєтської поезії (ї життя), які насичені „лукавством, сервілізмом, заграванням з властивими і псевдопоезією“.

Завдяки своїй відданості національним і загальнолюдським правам українського народу і поезії, яка є героїчною, до болу правдомовною і безпосередньою, Зіновій Красівський, як і Тарас Шевченко раніше, є одним із тих українських поетів, які стали речниками душі поневоленої нації.

Третю доповідь — „Українські матеріали у Конгресовій бібліотеці“ читав мгр Василь Верига. Автор твердить, що Конгресова бібліотека у Вашингтоні має добре розпрацьовані предметні заголовки та кваліфікаційні схеми, які в гуманістичних науках побудовані від найбільшої одиниці (частини світу, країна, провінція, місто, село). На жаль, коли йдеться про Східну Європу, там не все є близьке. Це донедавна в історичних схемах Конгресової бібліотеки існували Австро-Угорщина, Німецька, Російська і Турецька імперії, так, що наприклад, дольоністичні матеріали поділялися на три різні імперії, залежно до якої вони належали до Першої світової війни. Натомість Галичину, Буковину і Закарпаття негайно прилучили до „Росії“.

У ділянках інших гуманістичних наук справа більш-менш виглядає подібно.

Заходами окремої комісії при Слов'янській Секції Американської Бібліотечної Асоціації вдалося багато дечого змінити. „Зліквідовано“ Австро-Угорщину, Німецьку й Турецьку імперії, але Російська все ще зберігається, за винятком того, що відлучено від неї надалю Фінляндію та Польщу. Взагалі, в Конгресовій бібліотеці „Росія“ — це все: Київська Русь, Московське царство, Російська імперія і Совєтський Союз. Згадана Комісія Слов'янської Секції намагалася виправити цю неправильну термінологію і щоб все переорганізувати на базі сучасного конституційного устрою. Остаточну Конгресова бібліотека ввела новий термін — „Совєтський Союз“, але усунула термін Росія, так що з однієї екстремі пошла у другу. З уваги на те, Україна тут трактується як звичайна провінція Росії, гірше як будь-який американський стейт чи канадська провінція. Названа комісія продовжує заходи і далі переговорює для чергових змін. Але корисно було б, якби викладачі історії взяли участь та писали б до Конгресової бі-

„Самопоміч“ в Чикаго на Гарвардський Проєкт

Українська Кооперативна Каса „Самопоміч“ в Чикаго 20-го квітня ц.р. після своїх річних зборів, влаштувала бенкет з пограмою, увесь прибуток з якого був призначений на Гарвардський Проєкт 1000-річчя Хрищення України.

З Чикаго на Гарвардський Проєкт дотепер зібрано понад 50,000 дол. З цього парафія св. Володимира і Ольги збрала біля 31,000 дол. і приблизно 20,000 дол. — заходами Каси „Самопоміч“.

На ювілейному бенкеті з нагоди 35-ліття Каси „Самопоміч“ були присутні Архiepіскоп Константин і православної церкви, Владика Інокентій з католицької церкви, представник баптистської церкви з листовим привітом від перешкодженого пастора Олексія Гарбузюка та духовенство. Присутніми також були голова УКАК д-р М. Харкевич та голова УАКР і інж. Коновал та представники різних українських громад і організацій.

Свято коротким словом привіту відкрив президент Каси „Самопоміч“ директор Роман Мицик. Головним промовцем був д-р Степан Ворох, голова Ділового Комітету Гарвардського Проєкту. У своєму слові він з'ясував працю та фінансову базу Проєкту.

Господар вечора інж. Дмитро Григорчук, голова

За головним столом (зліва): директор О. Пleshkevich, Владика Константин, директор Р. Мицик, д-р С. Ворох, о. митр. М. Бутринський, о. Менцишин. (Фото: О. П.)

ЦУКА, представляючи гостей за головним столом, відкрив таємницю, що президентів Каси „Самопоміч“ сповнилося 50 років праці в українській кооперативі. Праця та розочалася в 1936 році у Львові при фінансово-кооперативному секторі Пром-Банку, а в Чикаго 35 років тому, разом із директором Омеляном Плешкевичем, був одним з основоположників Каси „Самопоміч“. Вони залишилися останніми із засновників, але ще і дали активні в кооперативі.

У мистецькій програмі виступили хор „Сурма“ під диригентурою Романа Андрушка, співак Степан Шафаровський — бас ліричної опери Чикаго, та члени танцювального ансамблю „Громолиця“ Катя Волкешевич і Данко Дикий.

На бенкеті гості були задоволені. Вечір прийшов у

О. П.

Другий академічний кобзарський курс в УВУ

Цього літа від 21-го липня до 2-го серпня в Українському Вільному Університеті в Мюнхені відбудеться другий академічний кобзарський курс під назвою „Поривальний фольклор: українські думи“, який буде в імені двох визначних творців української музики і культури — Олександра Кошиця і Григорія Кітастого. Цей курс призначений для українських студентів європейських країн, спонзорований Фундацією УВУ при фінансовій допомозі інж. Софії Гавескої. Стипендії покритимуть кошти побути і харчування в українському інтернаті в Мюнхені, а також кошти навчання. Курсом буде проводити проф. д-р Андрій Горняткєвич.

До програми курсу входять такі теми: місце дум в українському фольклорі; поетика дум на тлі інших народів; методика вивчення (виконання) дум; мелодика дум; лексика й синтаксис дум; дослідження дум; аналіз поодиноких дум різного роду, як, наприклад, з невольничих дум — „Маруся Богуслава“, „Іван Богулавець“, „Самійло Кішка“, „Плач невольників“, „Сокіл і Соколя“, з героїчних дум — „Олексій Попович“, „Козак Голота“, з історичних дум — „Хмельничий і Барабаш“, „Утиски орендарів“; з побутових дум — „Вдова і три сини“, „Сестра й брат“.

Проф. д-р Андрій Горняткєвич, професор Албертського університету в Едмонтоні, Канада, від 1976-го року, також викладав у каліфорнійському університеті в Берклі, в Гарвардському університеті в Бостоні, в інституті Моголи в Саскатуні та на різних курсах в ЗСА і Канаді. Він автор ряду наукових публікацій з ділянки української музики, літератури, історії та культури. Він є членом УВАН, Доброго Слова, Канадської Асоціації Славистів, де був головою комітету українських студій 1984-1985 року та Альбертської конференції мови. Проф. А. Горняткєвич буде викладати на курсі української народної музики, організованому Товариством Українських Бандуристів, який відбудеться від 29-го червня до 9-го липня в Стенфорд, Конектикат. Курс акредитований УВУ.

До програми курсу на УВУ також будуть вводити практичні вправи гри на бандурі, даючи учасникам курсу нагоду вивчати пісні на українському народному інструменті — бандурі, котра має важливе значення не тільки для української музики, але й для української культури взагалі. Інструктори бандури будуть призначені Товариством Українських Бандуристів.

Триденний фестиваль у Йонкерсі

Український фестиваль вже перейшов у традицію в житті українських громадян міста Йонкерс. Щорічно місцевий Осередок Спільнот Української Молоді ім. 30-го червня улаштує власними силами цей фестиваль для ширення української культури серед чужинців та здобуття фондів для виховання української молоді. Серед численної української громади Осередок СУМ є найактивнішою організацією, в якій виховується понад 100 дітей в різних самодіяльних гуртках. Це і дає можливість власними силами заповнити мистецьку програму фестивалю.

Цього року наш фестиваль буде тривати три дні: 20-го червня, у п'ятницю (год. 6-10 вечора), субота 21-го (год. 12-9веч.) і неділя, 22-го від обіду до 7 год. вечора. Запланована багата програма: розваги, виставки, виставки та смачна кухня українських та американських харчів і напоїв.

Цьогорічний фестиваль улаштують сумішні спільноті із членами церковної громади св. Михаїла, а дохід призначений на внутрішнє викінчення церкви — розмальовання іконостасу та вітражів. Тому і місце цього фестивалю є на площі церкви св. Михаїла 21 Shonnard Place Yonkers, N. Y. 10703. (914 963-0209)

Минулорічний курс, на якому викладали проф. Віктор Кітастий, Юліан Кітастий і Ліда Чорна пройшов дуже успішно. В ньому взяв участь 21 студент з Франції, Англії, Бельгії, Італії, Німеччини і ЗСА. На завершення курсу відбувся великий концерт, про який писало багато газет.

Просимо при зголошенні подати свою адресу, телефон і по можливості дати приїзду і виїзду з Мюнхену, а також вік і рівень музичного знання.

За дальшими інформаціями і аплікаціями просимо звертатися до Ліди Чорної: UFU Foundation, 203 Second Ave, New York, N.Y. 10003 USA.

Комітет

THE MUSE IN PRISON

by Yar Slavutych

Короткі нариси силуеток українських поетів, замучених більшовиками в тюрмах і концтаборах та переклади їх поем.

Ціна 3.00 дол. з пересилкою. Замовляти у ВИДАВНИЦТВО „СВОБОДА“ 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302 Мешканців стејту Нью Джерзі обов'язує 6% стејтового податку.

СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ І УКРАЇНСЬКОГО ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО КЛУБУ у НЬО ЙОРКУ

ФІЛЬМ „УКРАЇНА В ОГНІ“

Який охоплює все минуле України — від княжої доби до сьогодні, знаходиться в кінцевій фазі продукції.

Однак фільм вимагає для закінчення додаткових фондів. Просимо наше громадянство допомогти нам фінансово закінчити фільм.

Фільм „Україна в Огні“ — це найбільша сила, яка покаже в правдивому світлі живий образ України. Даймо змогу, щоб фільм був в бібліотеках, університетах, і наша молодь мала доступ до нього, який заступить голокост України.

Імена жертводавців будуть відзначені у фільмі та у пресі. Пожертви можна віддати від податку, випишучи чеки на: Ukrainian Art and Literary Club, N.Y. (U.V.O.)

Пожертви просимо висилати на адресу: FILM FUND FOR "UKRAJINA V OHNI", No. of Account 9965, Self Reliance (N.Y.) FCU, 108 Second Ave., New York, N.Y. 10003. Ярослав Кулінич, фільмовий продуцент

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ

138 Друга Авеню — ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ в НЬО ЙОРКУ

П'ятниця, 13-го червня 1986 р., 7-ма год. веч.

ЗАКІНЧЕННЯ СЕЗОНУ

ВЕЧІР ПІСНІ І ГУМОРУ

Виступ бандуристів:

дуєт — Оля Ходоба і Теодор Боднар
тріо — Тіна Беренда, Ліса Кобилецька, Михайло Розцішевський
Гуморески — Виконують: Степан Крижанівський, Тарас М. Грицай
Датки: \$5.00 разом з буетом (перекуска, солодка, кави, чай, вино)

ПРИХОДЬТЕ — ЧЕКАЄМО!

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

спонзорує

ВЕЛИЧАВИЙ ФЕСТИВАЛЬ

присвячений

ВСІМ БАТЬКАМ

та

ПОСВЯЧЕННЮ ДОМУ СЕНЬОРИВ

Неділя, 15-го червня 1986 року
СОЮЗІВКА, Кергонксон, Н. Й.

До участі запрошується всіх батьків і гостей Америки і Канади, як також радо будемо вітати гостей, які приїдуть автобусами з докопишніх місцевостей.

Вступ на програму — БЕЗПЛАТНИЙ

ПРОГРАМА ДНЯ

Год. 10-та ранку — БОГОСЛУЖБИ — в УКЦеркві і УПЦеркві
Год. 12-та полудня — ПОСВЯЧЕННЯ НОВОЇ БУДІВЛІ для СЕНЬОРИВ
Год. 1-ша до 2:30 по пол. — ОБІД
Год. 3-тя по пол. — МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА
Солістка ЛЯРИСА МАГУН-ГУРИН при фортепіановому супроводі Л. ЛЕНДСМЕН
Ансамбль бандуристів „ГОМІН“ Керівник ОЛЕСЬ НАПОРА
Танцювальний ансамбль „ЗОРЯ“ Хореограф ДАРІЯ ПІШКО

Концерт у пам'ять Івана

Франка в Дітроїті

12-го квітня ц. р. дітроїтська громада, заходами Ділового комітету, величавим концертом та доповіддю вшанувала пам'ять Івана Франка в залі середньої школи Гросс Пойнт Вуде.

На сцені стояв великий портрет поета, прикрашений вишиваними рушниками й квітами. Франко на портреті — молодий, повний бадьорості та душевного спокую. Велика кількість присутніх — до 250 осіб — серед яких було багато молоді, уважно вислухали доповідь д-ра Валентина Мороза, в якій доповідач висловлював свої оригінальні погляди як на поета І. Франка, так і на його творчість, підкреслюючи колосальну кількість праць І. Франка — «Ціла українська академія».

Звернув увагу на працю «Письменниця Франка: Письменниця Ульяна Кравченко була закохана в нього й коли її запитали, чому вона ніколи не одружилася, відповіла: «Ну й що з того було? З того листа він написав би ще одну новелу.» Звернув увагу на неповторність пера та ритму душі Франка, в якому б жарні він не писав. Його вміння передавати фактичну подію у формі художньої перлини. Також сказав, що Франко вніс Галичину на мапу «коштовностей української нації, так як Лемківщина Антонич, Буквиння Федькович і Кобиланська.

Поява таких людей вносить в нашу націю нові коштовності, нові перлини.» Надзвичайно яскраво насатив д-р В. Мороз духовність в поезіях Франка. Дух безсмертний і неповторний для кожної нації і збудження духу нації є запорукою перемоги. Підкреслює тему духу в «Камеярах», «Вічному революціонері» і «Мойсеї». У Франка служіння нації не є соціально-літературське. Надзвичайно цікаво доповідач аналізував поему «Мойсеї». Поема — притча про дух, духовність нації, в ній геніально написані сцени пробудження духу. В поемі не йдеться про жидів або Ізраїль, а про мету, котру народ не хоче осягнути. Маса має право зневірившись, але не провідник, маса може забути про призначення нації, тому що, кози голодні, але не провід.

Каже він, що смак життя є в поході, а не в закінченні, і для походів потрібно багато молоді, вихованої в культурі військ і зброї, якої ми не маємо. Треба вчитись Франка, сказав доповідач там знайдемо пророцтва, про теперішній і будучий стан жидівської держави. В «Мойсеї» каже Франко: «Ось гебрійське царство, що сліз коштують йому й крові, а заважить у судбах землі, як та муха волові!» Далі: «І загасне Ізраїль зірдами, щоб вже більше не сіяти, лиш ненависть, що в храмі зросла, піде світом гуляти.» Ця ненависть, продовжував д-р В. Мороз, кусас нас і тепер. Мойсей Франка — це вершина української поезії другої половини минулого століття.

Неперевршений Франко як лірик (збірки «Зів'яле листя» багатство стріфичних рим), як сатирик, драматург, публіцист — в кожному жанрі дає свою обдарованість і неповторність. Це є тільки дещо з думок, висловлених д-ром Морозом. Доповідь була настільки змістовна, що неможливо докладно передати її зміст в короткому дописі і вона тільки частково відслонила заставку з постаті Валентина Духу, треба було б серію лекцій, щоб більше познайомились з його працями. Недоліком доповіді були надто часті цитати, хоч цікаві, але не кінчатися.

Після доповіді Наталя Марушак прочитала Пролог до «Мойсея» вразно та з розумінням змісту. Далі Христина Липецька виконала три пісні на слова Франка: «Земле моя, веплодоносяча мати», «Розвійтеся з вітром Я. Степового» і «Твою красу перелю в пісні» М. Дремлюги. Всі пісні були виконані бездоганно, з чуттям та розумінням поезії Франка. Треба додати, що Х. Липецька, співаючи на громадських концертах, завжди відмовляється від гонорару, що трапляється рідко. Солістка аккомпанювала Марія Лисовська.

В другій частині свята соліст метрополітальної опери Андрій Добрянський виконав шість речей на слова поета: Народну пісню «Наданенка», «Місяцю-князю» та «Благословенна будь» В. Барвінського, крім «Місяцю-князю», речі були нові для слухачів і не

Загальні збори 2-го Відділу ОДВУ в Чикаго

П'ятого квітня цього року відбулися Загальні збори 2-го Відділу ОДВУ ім. Олега Ольжича.

Голова відділу Микола Яшко привітав присутніх членів і попросив всіх встати й мовчанкою вшанувати св. п. Євстахія Макаруху, довголітнього члена Відділу, який відійшов у вічність 23-го січня 1986 року.

На предсідничих зборах вибрано д-ра Івана Лисейку, а на секретаря Карла Крайника.

Д-р І. Лисейко широким подякував присутнім за довіру і після прийняття порядку нарад, попросив до звіту голову відділу Мико-

лу Яшка, який коротко проаналізував минулорічну працю та підкреслює, що 2-й Відділ поживав своєю участю у громадському відтинку Чикаго.

Управа 2-го Відділу, разом з відділом Золотого Хреста, приготувала та вчисто відзначила традиційну річницю смерті президента Карпатської України, св. п. Августина Волошина. Влаштовано також зустріч з громадяństwом, присвячену св. п. поетові Олега Ольжичові.

Після звітів, відбулася жвава дискусія про різні проблеми відділу й ОДВУ.

Інж. Степан Куропас звернув увагу на те, що цілком занедбано збирання матеріалів ОДВУ, та есентуальне видання довго очікуваного альманаху, бо це історія нашої організації. На його думку, Центральна Управа чомусь таку важливу справу відкладає з року на рік. Загальні збори односторонньо уповноважили голову новоствореної управи звернутися в цій справі до Центральної Управи з проханням негайно активізувати комісію збирання матеріалів та видання альманаху.

Збори вибрали комісію, для приготування матеріалів та можливого видання альманаху 2-го Відділу ОДВУ в Чикаго.

До нової Управи 2-го Відділу вибрано таких осіб: проф. Юрій Яримович — голова; д-р Володимир Федяк; д-р Іван Лисейко — заступники голови; Юлія Юринець — організаційний референт; Карло Крайник — секретар; Іван Пенченко — скарбник; Василь Мудрий — вільний член. Контрольна комісія: Микола Яшко — голова; інж. Юрій Дачинський і Любомир Кузик — члени. Товариський суд: інж. Степан Куропас, інж. Юрій Артюшенко, д-р Володимир Ястремський, д-р Іван Лисейко.

В.К.

Ювілейна носталгія

Тридцять літ — це, здається, некороткий проміжок життя, але, коли він мине, тоді кажемо: «пролетіли літа стрілою». Ненароком згадуємо тоді, що сталося у тих роках, хто був, і що було змістом того часу, тих проминувих, а тепер вже пропам'ятних днів.

Вкінці гурт людей, які працювали спільно, головним на громадській ниві, ринуть відзначити пройдені роки, щоб зробити підсумок його праці та влаштувати сентиментальну імпрэзу, щоб згадати ці роки. Так і зробив 66-ий Відділ СУА в Нью Гейвені, Конн. 20-го квітня по Богослужбі зібралася союзянки у приватному ресторані і у громадських друзів та запрошених друзів скромно, але у піднесений атмосфері поділилися спогадами про те, що «було й проминуло». Як звичайно буває, до президіяльного стола поклялися всі колишні голви Відділу, яких десять пани. Діюча голова Ірина Гладка заповіляла відкриття, о. Р. Големба провів молитву. Потім Марія Гіжа провадила програму. Хвилюючо мовчаво й вшановано союзянок, що відійшли у вічність, а згодом М. Гіжа доповідала про події, що відбувалися за останні тридцять років. Були це роки, коли нова еміграція, що залишила рідні огнища, перетримувала всі невгоди скитання і, швидко прибувши до берегів цієї країни, не спочила «на лавах», але негайно взялася до праці, організувати разом із «старою еміграцією» нові культурні, станові та соціальні осередки. Життя стало в авангарді всіх діяльних праць, в першу чергу, організувавши свій Відділ СУА. Так об'єднано в ньому понад 60-ти жінок; випрацьовано план праці, і рік за роком реалізовано всього роду імпрэзи: покаянної, курси кукуварства, вишивки, народних танків, вечір, забав, градаційних балів. Ця праця, що була корисною для місцевої громади, проявлялася також у щедрий допомозі нашим рідним на поселеннях, через вислання потрібних речей, або грошей, а головним звернуто увагу на допомогу сиротам і студентам, світським і семінаристам. За ці роки Відділ одержав багато подяк і призначення за свою визначну харитативну підтримку своїм рідним по всіх континентах, де тільки справа цього вимагала.

Після смачного обіду слідували привіти від інших відділів, голови яких склали побажання дальшого росту й поширення праці для 66-го.

Відак вручено почесні грамоти трьом визначним колишнім головам, а саме: Славі Яхницькій, що довгі літа вела працю у Відділі, Марії Гіжій, що провадила

культурні імпрэзи, і Ірені Гриневич, що дивгала на своїх плечах весь тягар матеріального забезпечення членок у потреби, як референт Суспільної Опіки.

Завершенням дня було слово голови Округу Нової Англії Євстахії Матвієнко глибокий сентимент якій і спогляд про так швидко проминулі літа зворушили всіх присутніх. Тридцять літ тому, сказала вона, ми були молоді. Нам, «море було по коліна». Ми переплили океан і опинилися на вільній землі Вашингтона. Ми були сильні вірою, ми були повні енергії, ми зразу кинулися налаштувати наше домашнє і громадське життя. Хоч ми були матеріально убогі, хоч нам приходило з трудом знайти якусь працю, хоч ми не володіли плавною мовою оточення, однак, ми чулись вільні, задоволені, меткі, а надусє очі до праці. Постали всякого роду установи, організації, товариства, і тоді теж зв'язався 66-ий Відділ СУА, якому велику допомогу дали наші жінки із давньої но гейвенської громади, що попередніми роками проявляли солідну й корисну діяльність. Гармонійний співпраці добилася ми найкращими успіхами. У анналах Відділу довідастесь про різногранну нашу працю: збори, курси, імпрэзи, забави, балів, виступи на загальногромадських і стейтських святкуваннях. Радувалося серце наше, бо ми любили бути разом, разом працювати, разом розважатись, даючи видимий приклад нашим дітям, до чого вони мають стремити. Ми, союзянки, скажу сміло, виконали з частю наше завдання, бо ми не розбіглись по чужих загумінках, ми не занесли в безділля, ми перемогли всі кризи інертності, і сьогодні з піднесеним чолами, глядячи сміло в майбутнє, заявляємо: у Союзі Українок Америки ми знайшли щіль нашого життя! Увій і наші нації ми склали наш найкращий іспит громадянської праці. У цій об'єднаній жінки ми продемонстрували нашу любов до України, наш ширший патріотизм, нашу неспляжну ідентичність, і в цьому гурті ми плекали найцінніші прикмети жінки-подруги, матері і громадянки!

«У глибокій задумі клоїмо наші чола перед тінями тих, що від нас відійшли, віддаємо глибоку шану піонером цього шляхетного здвигу, і в почутті відповідальності за влержання і продовження дальшої дії, зиваємо необхіднє жінцтво — включитися у наші ряди!» Мої найсердечніші привіти 66-му Відділові. Дай, Боже, йому дотримати до наступного тридцятилітнього ювілею!» Українським славнем закінчено цю імпрэзу.

М.Б.

ВІДИЙШЛИ ВІД НАС

МИКОЛА ПАРАШУК, член УНС Відд. 106-го ім. св. Миколая в Чикаго, Іл., помер 21-го січня 1986 року на 72-му році життя. Нар. 1914 року в Західній Україні. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Стефанію, дочку Аніту з мужем Павлом Крутяк і двоє внуків. Похорон відбувся 24-го січня 1986 року на цвинтарі св. Миколая в Парк Ридж, Іл. Вічна Йому Пам'ять!

ЮЛІЯ НАВРОЦЬКА, член УНС Відд. 83-го ім. І. Франка у Філадельфії, Па., померла 29-го грудня 1985 року на 86-му році життя. Нар. 15-го січня 1899 року у Філадельфії, Па. Залишила у смутку дві доньки, сина, брата, 12 внуків і 14 правнуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Хреста в Ідон, Па. Вічна Їй Пам'ять!

Управа

ПАРАСКЕВІЯ БОКАЛО, член УНС Відд. 336-го Т-ва «Сокил» в Клівленді, Огайо, померла 18-го січня 1986 року на 80-му році життя. Нар. 1906 року в Хмельницькому, Україна. Залишила у смутку мужа Івана, сина Ярослава, сестру Меланію, братів: Федора і Павла. Похорон відбувся 21-го січня 1986 року на цвинтарі св. Петра і Павла в Пармі, Огайо. Вічна Їй Пам'ять!

АННА ЛЕВКУТ, член УНС Відд. 292-го ім. св. Іоанна Хрестителя в Дітроїті, Мич., померла 23-го січня 1986 року на 78-му році життя. Нар. 1907 року в Якимоничах, Україна. Членом УНС стала 1939 р. Похорон відбувся 30-го січня 1986 року на цвинтарі Гренд Лов в Дітроїті, Мич. Вічна Їй Пам'ять!

В. Стригун, секр.

С. Федюк, секр.

ЯРОСЛАВА ЛЮТАК, член УНС Відд. 19-го ім. Дмитра Галицького в Нью Йорку, померла 26-го січня 1986 р. на 53-му році життя. Нар. 5-го січня 1932 року в Дрогобичі, Зах. Україна. Членом УНС став 1974 року. Залишила у смутку мужа Стефана, сина: Романа і Юрія, маму Юлію Сокив. Похорон відбувся 30-го січня 1986 року на цвинтарі св. Дука в Гемптонбургу, Н.Й. Вічна Їй Пам'ять!

НАДІЯ МАКСИМІВ, член УНС Відд. 379-го ім. св. Юрія в Чикаго, Іл., померла 23-го січня 1986 року на 64-му році життя. Нар. 7-го лютого 1921 року в селі Зельбаніш, Україна. Залишила у смутку мужа Василя, сина Івана і Михайла; дочок — Анну і Любу, внучку Надю і дві сестри. Похорон відбувся 29-го січня 1986 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Іл. Вічна Їй Пам'ять!

П. С. Голіат, секр.

В. Семків, секр.

НАЗАР МИХАЙЛИШИН, член УНС Відд. 42-го ім. Т. Шевченка в Пассейку, Н.Дж., помер 27-го січня 1986 року на 72-му році життя. Нар. 14-го січня 1914 року в Бикові, Перемишль, Зах. Україна. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку дружину Натялку, сина — Ореста і Тараса з родинами і внуків. Похорон відбувся 29-го січня 1986 року на цвинтарі Сідар Лов в Петерсоні, Н.Дж. Вічна Їй Пам'ять!

ІЛЬКО ЛЕМІШКО, член УНС Відд. 379-го ім. св. Юрія в Чикаго, Іл., помер в січні 1986 року на 71-му році життя. Нар. 2-го серпня 1915 року в Залотинках, Західній Україні. Членом УНС став 1974 року. Залишив у смутку дружину Розалію, кузини Петра і Рому Забак. Похорон відбувся 10-го січня 1986 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Іл. Вічна Йому Пам'ять!

І. Бліха, секр.

В. Семків, секр.

МЕРІ ГРИНИК, член УНС Відд. 287-го ім. Т. Шевченка в Бейоні, Н.Дж., померла 2-го січня 1986 року на 93-му році життя. Нар. 1897 року в Україні. Членом УНС стала 1935 року. Залишила у смутку сина Михайла, Степана і Василя. Похорон відбувся 6-го січня 1986 року на цвинтарі св. Андрія в Баянд Бруку, Н.Дж. Вічна Їй Пам'ять!

ІВАННА ЛУЦІВ, член УНС Відд. 414-го ім. президента о. Волошина в Нью Гейвені, Конн. померла 15-го січня 1986 року на 80-му році життя. Нар. 1905 року в Перемишлі, Україна. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку мужа Йосифа, сина: Ярослава і Зенона; дочку Оресту і внуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Лаврентія у Вест Гейвені, Конн. Вічна Їй Пам'ять!

М.Б.

І. Телюк, секр.

Нема то як на СОЮЗІВЦІ

Оселі Українського Народного Союзу

Найкраще місце відпочинку і вакацій в Кетсильських горах біля Кергонксону, Н. Й.

ЛІТНІ КУРСИ, ТАБОРИ на СОЮЗІВЦІ 1986:

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР — 22 червня — 2-го липня Для хлопців і дівчат у віці 12-18 р. Прохарчування і нічліг: \$180.00 (члени УНСоюзу) \$210.00 (не-члени) Оплата за навчання: \$60.00

ХЛОП'ЯЧИЙ ТАБІР — 6-го липня — 26-го липня Розваговий табір для хлопців у віці 7-12 р. Прогульки, плавання, різні гри, навчання співу українських пісень й українського народного побуту. Тижнево: \$100.00 (члени УНСоюзу) \$120.00 (не-члени УНСоюзу)

ДІВОЧИЙ ТАБІР — 6-го липня — 26-го липня Програма і ціна така сама як для хлопців.

КУРСИ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНЦІВ 27-го липня — 9-го серпня Інструктор: Рома Прийма-Богачевська Навчання традиційних народних танків для початкуючих й завансованих танцюристів. Число курсантів обмежене до 60 учнів. Прохарчування і нічліг: \$195.00 (члени УНСоюзу) \$225.00 (не-члени) Оплата за навчання: \$100.00

Союзівка UNA Estate Foordemoore Rd., Kerhonkson, N.Y. 12446 (914) 626-5641

За дальшими інформаціями, прошу звертатися до Управи «Союзівки»

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ — НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!

ПОДБАЙТЕ. Щоби в кожній публічній бібліотеці була повна і стисла двотомова.

Енциклопедія України в АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

ЦІНА: Том I \$ 75.00 Том II \$ 85.00 Хто замовить ОБА ТОМИ платить \$140.00 включно з пересилкою

Замовлення і належність ТІЛЬКИ ЧЕКАМИ або ПОШТОВИМИ ПЕРЕКАЗАМИ (М.О.) сплати UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc. 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

Комітет Обороні Української Спадщини та Головного Екзекутивного Комітет Українського Народного Союзу

закликають Вас СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ на його працю та акції для

- 1. Поширення правди про Україну 2. Поборовання очорнювання та знеславлення українців 3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на Ukrainian Heritage Defense Fund c/o Ukrainian National Association 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302 враз із виповненням виразком цього заклику

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу Сума пожертви \$

ІМ'Я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість

Слідами батьків

Кожна людина старастяся осягнути в своїй професії чи в загалі в своїй праці найкращого й, по можливості, найвищого становища. Не кожному це вдається. Владаться це звично особам, що своєю пильністю й працьовитістю вміють переборювати життєві труднощі. А таких труднощів мали багато т.зв. переміщені особи, що прибули до цієї благословенної країни після Другої світової війни, щоб тут могли вільно жити, визнавати Бога та молитися, чого не могли відкрито робити в своїх рідних країнах.

До таких переміщених осіб, що добилися високого становища в цій країні в американській промисловості належить д-р Богдан Бурачинський, що прибув сюди з дружиною Мирославою Вишницькою в 1949 році. Поборовши всі труднощі і закінчивши тут рідні діла, він в Німеччині ступі хемії, займає нині становище старшого віцепрезидента величезної компанії ВАСФ-ІНМОНТ, що має свої філії по цілому світі.

Богдан із своєю дружиною Мирославою не лише добрі працівники в своїх ділянках. Вони також найкращі батьки-виховники своїх двох синів Бориса і Андрія, бо своїм прикладом навчили їх йти їхніми слідами важкої праці, високої моралі, любові до своєї Церкви, рідної мови та свого народу.

Старший син Борис, закінчивши фінансово-економічні студії, працює в широко відомій фінансовій фірмі Прайс-Вотергауз в Морріс-тавні, Н. Дж. Одружившись з Оксаною Ярошівною, обдарував своїх батьків двома внуками і внучкою.

Молодший син Андрій після закінчення медичних студій і спеціалізації в кардіології та державних іспитів, набув право працювати кардіологом не тільки в своєму стейті, але як кардіолог-катетризатор в інших стейтах. Тепер д-р Андрій Бурачинський приєднався до кардіологічної Асоціації в Норт Арлінгтоні, Н. Дж., при 62 Ридж Ровд, до якої входять визначні лікарі-кардіологи д-р Любомир Явний і д-р Анастасіадес.

Д-р Андрій Бурачинський одружений з Лялею Величківською, приєднався до старшого брата Бориса і також обдарував своїх батьків двома внуками і внучкою. Тепер діду і бабуні Бурачинські, Яроші й Величківські мають прізвище Явний і виховувати своїх внуків.

З великим признанням треба підкреслити, що всі вони відвдувають школи українства і всі прекрасно щєбечуть українською мовою. С. В.

YAKA Company 26 First Avenue Tel. (212) 473-3550

НОВА АДРЕСА „АРКІ“ 26 Перша Авеню, прі 2-ої вулиці в Нью Йорку, Н. Й.

SERVICE UKRAINIAN TYPEWRITERS also other languages complete line of office machines & equipment

JACOB SACHS 251 W. 98th St. New York, N. Y. 10025 Tel. (212) 222-6683 7 days a week

SERVICE ІВАННА ЛУЦІВ, член УНС Відд. 414-го ім. президента о. Волошина в Нью Гейвені, Конн. померла 15-го січня 1986 року на 80-му році життя. Нар. 1905 року в Перемишлі, Україна. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку мужа Йосифа, сина: Ярослава і Зенона; дочку Оресту і внуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Лаврентія у Вест Гейвені, Конн. Вічна Їй Пам'ять!

SERVICE ІВАННА ЛУЦІВ, член УНС Відд. 414-го ім. президента о. Волошина в Нью Гейвені, Конн. померла 15-го січня 1986 року на 80-му році життя. Нар. 1905 року в Перемишлі, Україна. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку мужа Йосифа, сина: Ярослава і Зенона; дочку Оресту і внуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Лаврентія у Вест Гейвені, Конн. Вічна Їй Пам'ять!

SERVICE ІВАННА ЛУЦІВ, член УНС Відд. 414-го ім. президента о. Волошина в Нью Гейвені, Конн. померла 15-го січня 1986 року на 80-му році життя. Нар. 1905 року в Перемишлі, Україна. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку мужа Йосифа, сина: Ярослава і Зенона; дочку Оресту і внуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Лаврентія у Вест Гейвені, Конн. Вічна Їй Пам'ять!

SERVICE ІВАННА ЛУЦІВ, член УНС Відд. 414-го ім. президента о. Волошина в Нью Гейвені, Конн. померла 15-го січня 1986 року на 80-му році життя. Нар. 1905 року в Перемишлі, Україна. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку мужа Йосифа, сина: Ярослава і Зенона; дочку Оресту і внуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Лаврентія у Вест Гейвені, Конн. Вічна Їй Пам'ять!

SERVICE ІВАННА ЛУЦІВ, член УНС Відд. 414-го ім. президента о. Волошина в Нью Гейвені, Конн. померла 15-го січня 1986 року на 80-му році життя. Нар. 1905 року в Перемишлі, Україна. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку мужа Йосифа, сина: Ярослава і Зенона; дочку Оресту і внуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Лаврентія у Вест Гейвені, Конн. Вічна Їй Пам'ять!

SERVICE ІВАННА ЛУЦІВ, член УНС Відд. 414-го ім. президента о. Волошина в Нью Гейвені, Конн. померла 15-го січня 1986 року на 80-му році життя. Нар. 1905 року в Перемишлі, Україна. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку мужа Йосифа, сина: Ярослава і Зенона; дочку Оресту і внуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Лаврентія у Вест Гейвені, Конн. Вічна Їй Пам'ять!

SERVICE ІВАННА ЛУЦІВ, член УНС Відд. 414-го ім. президента о. Волошина в Нью Гейвені, Конн. померла 15-го січня 1986 року на 80-му році життя. Нар. 1905 року в Перемишлі, Україна. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку мужа Йосифа, сина: Ярослава і Зенона; дочку Оресту і внуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Лаврентія у Вест Гейвені, Конн. Вічна Їй Пам'ять!

SERVICE ІВАННА ЛУЦІВ, член УНС Відд. 414-го ім. президента о. Волошина в Нью Гейвені, Конн. померла 15-го січня 1986 року на 80-му році життя. Нар. 1905 року в Перемишлі, Україна. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку мужа Йосифа, сина: Ярослава і Зенона; дочку Оресту і внуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Лаврентія у Вест Гейвені, Конн. Вічна Їй Пам'ять!

SERVICE ІВАННА ЛУЦІВ, член УНС Відд. 414-го ім. президента о. Волошина в Нью Гейвені, Конн. померла 15-го січня 1986 року на 80-му році життя. Нар. 1905 року в Перемишлі, Україна. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку мужа Йосифа, сина: Ярослава і Зенона; дочку Оресту і внуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Лаврентія у Вест Гейвені, Конн. Вічна Їй Пам'ять!